

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

De S. Brunone.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60588](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60588)

1. Cor. 1.
27. pietatis & doctrinæ suæ radiis non illustraverit ; illustrétque etiamnum. Fuit hoc summæ Dei misericordiæ, qui *Infirma mundi elegit ut confundat fortia.* Quis enim non miretur mercatorem tanta molitum, & tantæ militiæ factum esse ducem. O si non resisterem divinæ voluntati, quantum ejus gloriam promoverem!

PUNCTUM IV.

Quibus præmiis? **I**Pse certè triplex virtutum in hac vita præmium à Deo recepit. 1. Humilitati responderunt sacra vulnerum Christi vestigia, ut qui sacerdotio similis esse Christo noluerat, similis Christo crucifixo victima stupendo prodigio fieret. 2. Abdicationem rerum omnium secuta est potestas miraculorū patratorum tanta, ut ipsius quasi domini nut⁹ creaturæ omnes sequerentur. 3. Qui voluptatibus omnibus & amori proprio renunciarat inauditis mortificationibus, Dei amore, divinisque voluptatibus ita totus liquecebat, ut in extasim sæpissimè raperetur & ad multas horas vir Seraphicus in hac una cogitatione suavissimè conquiesceret. *Deus meus & omnia.* Si ad eadem aspiras præmia, eadem virtutes cole.

6. Oct.

DE SANCTO BRUNONE.

PUNCTUM PRIMUM.

1.
Solitudinem
petit.

Considera 1. Quo fervore S. Bruno inspirationi Christi paruerit. Vocatur ad austerum

ster umvitæ genus, stupendamque solitudinem, ubi remotus ab amicorum conspectu, omnique humana societate ac solatio ætatem inter feras ageret, Deoque soli & pietati vacans Angelicam in terris duceret vitam. Ille tot difficultatibus non territus, nullaque nobilitatis, doctrinæ & optimi canonicatus habita ratione, omnibus se sponte facultatibus & delicijs abdicat, ut Christi crucem amplectatur, Deumque sequatur vocantem. O si mundi pericula intelligeres, quàm citò fugeres vanitates ejus, quas tam cupidè consecraris! ô utinam sic divinis inspirationibus obsequaris! 2. Ab Urbano II. S. Pontifice discipulo olim suo evocatus, cum præclaram Ecclesiæ operam consilio doctrinæque contulisset, recusato Rhegiensi Archiepiscopatu, solitudinis repetendæ facultatem tandem obtinuit. Nos verò quàm facilè mundi illecebris capimur!

2.
Repetitque.

PUNCTUM II.

CONSIDERA quantum ad Dei gloriam hominumque salutem S. Brunonis conversio contulerit, cujus exemplo & consilio sanctissimus Carthusianorum Ordo fundatus est. Perpende in cœlestibus viris solitudinem, silentium, vigiliis, abstinentiam à carnibus etiam in morbis gravissimis, jejunia, perpetua cilicia, cæteras corporis afflictiones, diurnas Dei laudes, peculiare B. Virginis cultum, obedientiam, &c. Hic inertiam tuam in Dei cultu salutisque

1.
Quo fructu.

tuæ

tuz procuratione cum tot virtutibus compara. Deinde disce bono semper exemplo alijs prælu- dere cum tot hominum, millia viri, unius exem- plo ad vitæ genus pene divinum videas esse conversa. 2. Nota incredibilem sanctissimi hu- jus Ordinis, à sexcentis prope annis, in primo fervore constantiam; quod nulli alteri Reli- giosæ familiæ ad tantum tempus contigit. Nos verò quàm facilè in levissimis facillimisque à proposito deficimus!

2.
Quam
diutur-
no.

PUNCTUM III.

1.
Utilita-
tes soli-
tudinis.

os. 2. 14

Quæ so-
litudi-
eun-ctis
sectan-
da.

1. **C**onsidera S. Brunonem ejusque Ordinem univ-ersum ad tantam tamque constantem sanctitatem, solitudine & silentio pervenisse. Nimirum solitarius longè à peccandi occasio- ne remotus est, neque visu, auditu, aut verbo labi solet. 2. Facilius dissipatas animi cogita- tiones colligit. 3. Deum sibi in intimo corde loquentem promptius audit, longè à mundi stre- pitu. *Ducam eam in solitudinem & loquar ad cor ejus.* Et Bernardus. *Hac vox non sanatur in publico, nec auditur in foro.* 2. Verum ne te for- te terreat solitudinis nomen, multiplex illa est diversaque: alia Davidis erat, alia Brunonis, a- lia aliorum Sanctorum, alia in suscepto à te vi- tæ statu solitudo. Nonne potes per hebdoma- dam, per diem, per horam, horæve quadrantem in dies singulos, semotis alijs curis, cum Deo solus agere? Quantūvis solus, in mundi tumul- tu versaberis, si eum oderis, inventurus. Felix qui

qui mundum fugere etiam corpore potest ! sed qui corpore non potest, corde affectuque fugiat. Quare internam tibi ædifica solitudinem, expelle mundanos ex corde affectus, noli de rebus caducis nimium sollicitus esse : tum vel in turba sedebis solitarius, Deique alloquio & gratiis uberibus perfrueris.

DE SANCTO DIONYSIO. 9. Oct.

PUNCTUM PRIMUM.

CONSIDERA S. Dionysium cum nondum fidem suscepisset, totum se litteris dedisse, Perpende. 1. Quo fine non ut curiositati satisficeret, sed ut veritatem detegeret ; non ut in rerum creaturarum cognitione sisteret, sed ut assurgeret in Dei cognitionem ; non ut vanis & inutilibus quaestionibus otium suum oblectaret, sed ut ea quæ didicerat, omnia ad morum suorum informationem, & aliorum instructionem referret. 2. Quo studio, eo ut nullam scientiam quam alicui sibi usui fore prævideret, neglexerit. 3. Quo fructu ? tanto, ut in Christianæ religionis inysteriorum cognitionem venerit : dicitur enim cum Dominicæ Passionis tempore solem præter naturam defecisse animadvertisset, dixisse : *Aut Deus natura patitur, aut mundi machina dissolvetur.* Vide ut ejus exemplum honestum tibi in studijs finem præfigas, Dei gloriam videlicet & propriam salutem : ut nihil eorum negligas, per quæ pos-

Præparatio ad fidem.

1.

2.

3.

lis